

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Annus Iesu Christi M.D.VIII. Sancti Patris Benedicti M.XXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

Christo-
phorus Ab-
bas in Wei-
chen Ste-
phan.

noris Christophorus quondam Abbas in Weichen-Stephan pulchertimi prope Frisingam Cœnobij, qui invitatus atque reluctans ob egregia & animi & corporis talenta electus, ultro & sponte post paucos annos Præfulatum resignavit solo amore litterarum, Bononiamque profectus Pontificijque Juris Doctor creatus, insignem sanctæ Theologiæ Professorem egit, cumque præter raram eruditionem insigni polleret eloquentia, & potentissima perorandi facultate, in Carinthiam secedens in Cella Mariana, totum se laudibus Deiparæ celebrandis devovit, Cathedram illam, omnibus Insulorum omnium præ ferens, in quo summa omnium cum admiratione, ad confluentes peregrinos miro cum fructu verba fecit, hisce laboribus ibidem felicissime immortalis; cum non multo ante mortem ad Weichen-Stephanense suum revisisset, eademque [cui incorporatos etiamnum erat, nec tanquam emeritus Abbas celebrari voluerat] magnam pecuniæ summam pro condenda insigni Bibliotheca & exstruendo Deiparæ Sacello contulisset. Vita excessit eodemmet anno successor ejusdem, non immediatus, sed post Wolfgangum de Weix virum similiter immortalis memoria dignum, Antonius, de quo Abbatum Catalogus: *Vir mirè Religiosus, humilis, mansuetus, totus amabilis, disciplina zelator, pauperum & orphanorum Pater, alter S. Martinus &c.* Ut inde animadvertas, non unius solum & alterius perditissimo sæculo, quasi rari nantis in gurgite, vasto eam fuisse mentis continentiam, sed alterum ab altero, quasi successionis jure, talia exempla sequutum fuisse summæ integritatis, & rarioris vitæ perfectionis.

Wolfgangus
de Weix.

In Brauweilerensi non minus Cœnobio, tantopere nunc viguit disciplinæ sanctioris observantia, ut inde exemplaria egregia expeterentur vitæ Regularis à Joanne de Weda Abbate, uti hoc anno ad S. Alexandri vulgo, in Grasschaffi Monasterium Abbas est postularus Albertus, quo cum destinati cooperatores sunt tam præclaræ functionis Collegæ Religiosi Patres Matthias de Passendorff, Joannes de Hammone, Conradus de Warbergh, Medardus ab Eufkirchen & Stepha-

Joannes de
Weda.

nus de Croiff, ob egregia vitæ exempla merito celebrandi.

ANNUS IESU CHRISTI M.D.VIII
Sancti Patris Benedicti M. XXVIII.

Grande omnino [nec minus Apostolico censendum merito, quo provinciæ totæ Regnaque amplissima Ordini Benedictino obstricta sunt] æstimari ab æquis rerum Censoribus debet, quo Ordo Magni Benedicti verè Augustus, tot deinceps alios sanctissimos & frequentissimos Ordines, primo in ortu suo promovit & fovit, ita ut nullus uspiam post admirabilem Patrem & Patriarcham, Legislatorem nostrum confurgeret, quin seri tanti Patris posterum, instinctu procul dubio boni Numinis mereri de singulis quamprimum aggrederebantur; Quo quidem ipso, si nullo alio sanctissimus Pater noster Patriarcha Monachorum & Religiosorum omnium jure meritisimo appellaretur. Sic non tantum Cluniacenses, Cistercienses, Camaldulenses, Humiliatos, Celestinos, Montis Virginis Olivetanos aliosque propriè suos, suæ Regulæ professores, etsi ob multitudinem & frequentiam cuius Reformationsi nomen dantium, Ordinum nomine censos & honoratos, per seipsum plerosque, cœlo descendere visus, novasque has sui Ordinis amplissimi Familias, Congregationis & Reformationis ipsius informare ac juvare; sed alios quoscunque diversarum Regularum, sive per se, sive per suos, mira benignitate, liberalitate & charitate, suscipere, alere, protegere, promovere, atque exornare est comprobatus. Ita Carthusianorum perfectissimus Ordo, & ipse ejus Institutor lectissimus S. Bruno, primum à nostris susceptus est, & S. Hugonis nostri Gratianopolitani in Gallijs Episcopi ductu & munificentia fundamenta jecit, Carthusianos montes dono accepit, primamque, inde cognominatam Carthusiam condidit. Quamvis etiam hic ipse Ordo, etsi non omnino, ut illi, accensendus tamen etiam nostris sit, ut qui nostra etiam utatur Regula, suasque inde Constitutiones composuerit, teste Innocentio Papa in Diplomate Carthusiæ Casotulensi dato, & Petro Sutore Carthusiæ Priore in Annalibus, nec non hono-

Proprium
S. P. N.
Benedicti
omnes alios
Ordines
demereri.

Recesen-
tur Ordines
aliqui.

Carthusia-
nos demer-
etur Ordo
noster.

rato Neapolitano & alijs: estque eorum Perfectionis nervus, in strictissima Benedictini silentij observatione, à qua non potest non ingens Ordini Bonum obvenire, juxta illud Jacobi Apostoli: *Si quis putat se Religiosum esse non refranans linguam suam, sed seducens cor suum, hujus vana est Religio* cap. 1. & cap. 3. *Lingua ignis est, universitas iniquitatis, &c.* Quod uti à Jacobo Apostolo præcipuum sui Institututi post trium Votorum commendationem S.P.N. Benedictus suis tradidit, ita Carthusiensium Ordo peculiare etiam sibi esse voluit, & severissimis Legibus sanxit, ut alia ex Regula nostra, à carne abstinentiam & cætera prætereamus.

Silentij observatio ex Regula S. P. N.

Præmonstratensium quid Ordini nostro debeant?

Ita S. Norbertus Præmonstratensium Canonicorum Institutor, in Sigeburgensi Illustrissimo Ordinis nostri Canobio, prima sanctitatis fundamenta jecit, & eodem, pulsatus tentationibus, sæpe redijt, Conone in primis Abbate, *admiranda Sanctitatis Viro*, familiariter usus, *apud quem* [ut Joan la Paige Norbertinus affirmat] *tyrociniæ quadam futuræ Conversionis aggressus est* &c. Idem juxta Regulam S. P. N. Benedicti primum suos dirigens, idem Monastico cum suis schemate, scapulari scilicet, Canonicis aliàs inuicem volens insigniri. Idem Præmonstratum ipsum, à quo totus cognominatus est Ordo à B. Bartholomæo nostro Laudunensi Episcopo, dono accepit, primumque illic & Princeps suæ sacræ familiæ Archisterium, ejusdem Pontificis Munificentia condidit.

Canonici Regulares quid debeant?

Similiter sub hoc ipsum Divi Norberti & B. Juonis Carnotensis tempus, exortus primum Canonicorum Regularium juxta Regulam Divi Augustini, sed & Heremitarum sub eadem lege Ordo [cum tunc primum Regula eadem ex Epistola quadam ad Moniales quasdam scripta extraheretur, & in certa distingueretur capita, prædictique Ordines juxta Eandem instituerentur] ipsum Benedictinis Dium Augustinum debere, cum sacrum ejusdem Ecclesiæ Doctores corpus, quod recentos ante annos Luitprandi Regis dono Patres nostri acceperant, novis Augustiniani nominis & Regulæ Religiosis, gratis concederent, æternoque sibi amore tanti Doctores Cul-

tores obligarent. *Ant. de Zepes Constant. Caiet. Frider. Roggenb. &c.*

Similiter Magnus ille Dominicus, Prædicatorum Ordinis celeberrimi Institutor sanctissimus, ut nasceretur sancto Dominico nostro de Silos debuit, ad cujus tumulum Joanna mater enixis precibus, ipso apud Numen intercedente, tantum filium impetravit, à quo & Dominicus cognominari voluit. Idem apud Noitros in sancti Petri prope Gumialem institutus, ubi fratrem germanum Beatum Mamertum de Guzmano habuit, ejus loci Abbatem meritißimum, instructorem autem Beatum Didacum, ex Monacho ejusdem loci creatum postea Episcopum Oxomensẽ. Ita idem Divi Dominici institutum, beatus Henricus ex Abbate clara Vallis S. R. E. Cardinalis, pro virili contra obrectatores propugnavit, & ob id ipsum à Deipara apparente & gratias agente laudatus fuit. Unde colligas licet, quam gratus uterque Cæli Augustæ fuerit? Et quantum quod septingentis post Dium Benedictum annis, hunc ipsum Psalterium B. M. V. prædicantem Dominicus imitatus sit: tantumque & orbem terrarum universum, & hujus Imperatricem demeruerit? Sed & Dium Thomam Aquinatem Landolphus patruus Casini Abbas educavit Ascetæque ibidem litteris ad usque Theologica studia, in his autem Neapoli quoque nostri ipsum instituere. *Ex Prothomæo Lucensi ipsius Confessario.* Ita, Seraphicum illum Franciscum Hugolinus noster sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, postea Gregorius IX. Pontifex Maximus in condenda sua Regula juvit. Ita idem Legum lator primum suum Monasterium Mariæ Angelorum, Portuicula deinde dictum, dono Casinensium Ascetarum accepit, & ut grati animi argumentum omnis sua sacra posteritas ostenderet, offerri à suis è proximo riualo aliquot in singulos annos, pisciculos voluit, & jussit, quos usque hodie anniversariâ debiti & agnitionis contestatione, Portuicula Patres Calinaribus offerunt, singularem erga nostros observantiam contestati. Sed & B. Raynerius è Benedictino S. Francisci alumnus, ejusdem postea arbiter conscientiæ fuit.

Dominicus nu quantum Ordo noster præstiterit?

Quid Franciscanus ab Ordine nostro obtigerit?

*Quid de
Capucini.*

Ita posterius ejusdem, ex minimo maximi Francisci Reverendi Patres Capucini, à nostris primum benevolè suscepti, adjuti & contra omnes novæ Reformationis adversarios propugnati sunt. Ut nihil de alijs memorem beneficijs, quæ cum isti, tum alij Ordines universi, & novissimi, pares tamen antiquis & primis facti, sanctissimæ JESU Societatis Patres, de quibus suo loco, à Benedictinis accipere, adeoque magno Religiosorum Patriarchæ Benedicto debere se, ultro confitentur.

*Quid de
Ordine Mi-
norum.*

Nunc vero, cujus gratia hæc compendio enumerata fuerunt de Ordine loquemur, qui dicitur *Minorum*, quem non minus, & sub ipsa initia, & hoc præfenti, quem tractamus, anno, quam alios omnes, quantis poterant beneficijs, nostri sibi, & Archiduci suo Benedicto, obstrictum volvere.

*S. Franci-
scus de Pa-
tris.*

Ejus INSTITUTOR alter fuit, non minus sanctitate secundus, quam cognominatione, ipsaque nominis felicitate. Franciscus iste quem à Patria Calabria Oppido Paulanum dixere, vir per omnia & ipse maximus, etiam cum MINIMUM sese dici & suos omnes voluit. Hic in Monasteriolo quodam, juris similiter Casinatis, vitæ Religiosæ rudimenta posuit. Inde Casinum secedens, rogata, patrum Casinensium ope & cura, in vicinia solitudine sub Magisterio & directione eorundem, quatuor se ferè annis sanctè exercuit. Rursus Casinum conscendens, quasi petita ad tumulum Patriarchæ nostri licentia, & benedictione, atque inde discedens, paulo post sui Ordinis fundamenta jecit, & plurima è Regula nostra in suas Leges transtulit. Ita Nicolaus Montoia in Chronico ejusdem sacre Religionis. Decessit superiore anno M. D. VII. Franciscus, non minus hoc ipso tempore, & post obitum quam in vita à nostris cultus, & in suis adjutus: cui hoc ipso anno in administrando universo Ordine, *Generalis*, ut vocant, *Corrector* successit beatæ memoriæ Franciscus Binetus, professione olim Benedictinus, Prior Monasterij S. Mamertini, qui de sui licentia Domini Abbatis, sanctissimo viro indissociabilis adhæsit, eique grandi merito, quo erat Zelo &

*Franciscus
Binetus no-
strus.*

eruditione in condendis Regulis fidei ac diligenti opera adstitit, æternis deinde meritis, cum alter à Francisco Ordinis Generalis esset, universo non tam præfuit quam profuit, & sacram illam Familiam mirificè promovit.

Estque non minus ad mutæ Minorum ac Benedictinorum necessitudinis commendationem: eorundem Authoris & Parentis sanctissimi, primum omnium discipulum è nostris fuisse Bernardum Bucellium, Bucellij nostri Montserratensis, Novi Orbis primi Apostoli & Patriarchæ patrum, & ipsum Ejusdem Montis Serrati Religiosissimum Monachum, qui præter alia vitæ merita, sacram MINIMUM Familiam longè maximo merito demeruit, meritis ejusdem sacratissimi Ordinis fieri Proto Martyr; cum in Hispanias missus, illic pro Religione à Mauris cum socio occideretur. Videatur Nicolaus Montoia in Chronico citato, Antonius de Jeyes alijque.

*Bernardus
Bucellius.*

In Monasterio sacre Insulæ Liricensis Monachum hoc anno proficitur veneranda memoria Dionysius Faucherius, vir Religione & eruditione maximus, Reformationis deinceps Benedictinæ, perditissimo hoc sæculo, promotor singularis, idem maximis Principibus multo nomine commendatissimus, ab ipsis Romana Ecclesiæ Cardinibus summo in pretio & respectu habitus, cujus merita suo loco celebrabimus. Ex Chronico Liricensi.

*Dionysius
Faucherius.*

In Germania nostra celebratur ab eximijs vitæ meritis Antonius Levenius Ultrajectinus laudatissimus S. Mathiæ prope Treveros Abbas, & florentissima sub ipso Cænobij disciplina, extantque binæ Joannis Trithemij Epistolæ, altera Antonio inscripta, super laudibus Joannis Brachtij, & eximijs virtutibus, altera ad Eberhardum de campis, Encomiastica ejusdem Brachtij nuper defuncti, simulque Eberhardum quam simillimum deprædicantis.

*Antonius
Levenius
Abbas.*

ANNUS IESU CHRISTI M. D. IX.
sancti Patris Benedicti MXX. IX.

V Allumbrosana Congregationis nostræ, quamvis perpetua observantia, constans semper vigerit, san-

*Vallumbro-
sanorum
flos.*